

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010059
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3621010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

P. A.,

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom V. A. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava v inej veci, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/18/2021 zo dňa 19.04.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný P. A. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pretože dňa 08.02.2021 v čase okolo 16.40 h v obci V. A. pred rodinným domom s popisným číslom XX pod vplyvom alkoholu počas vykonávania služobnej činnosti príslušníkmi hliadky Obvodného oddelenia PZ v Partizánskom po vyriešení oznámeného verbálneho konfliktu vyšiel z rodinného domu a prišiel za členmi policajnej hliadky k ich služobnému motorovému vozidlu zn. Hyundai Tucson, ev. č.: PE-XXXCG, zaparkovanému na ulici približne 5 metrov od brány uvedeného rodinného domu, ktorí sa v tom čase nachádzali pri tomto vozidle, kde obžalovaný P. A. začal s členmi policajnej hliadky komunikovať a to tak, že práp. Mgr. M. O. sa pýtal na podpisovanie presne nešpecifikovanej listiny, ktorú mu mal dať podpísať presne neurčený príslušník Policajného zboru, na to mu ten odpovedal, že on mu podpisovať nič nedával, nepozná nikoho, kto by tak urobil a že nevie o čo sa jedná, na čo sa obžalovaný P. A. otočil smerom k druhému členovi prítomnej hliadky, nstržm. F. F. stojacemu pri dverách spolujazdca služobného motorového vozidla a tomuto povedal "to si ty, kvôli tebe mám na krku trestné stíhanie podľa § 364 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona", na čo mu nstržm. F. F. odpovedal, že to určite nie je kvôli nemu a nevie o tom, v akej veci má on trestné stíhanie, pričom uvedený príslušník Obvodného oddelenia PZ v Partizánskom dňa 04.01.2021 s obžalovaným P. A. spracoval záznam o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorému bolo v danej veci dňa 27.01.2021 povereným príslušníkom OO PZ Bánovce nad Bebravou vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona pod ČVS: ORP-14/BN-BN-2021 a obžalovaný P. A. mylne sa domnievajúc, že nstržm. F. F. ako príslušník Policajného zboru vznášajúci obvinenie v hore uvedenej veci vedenej na Obvodnom oddelení PZ Bánovce nad Bebravou mu začal vulgárne nadávať, na čo bol vyzvaný, aby upustil od svojho protiprávneho konania, inak budú proti nemu použité donucovacie prostriedky, obžalovaný výzvu neuposlúchol a pristúpil k nstržm. F. F. na vzdialenosť asi 0,5 metra, kde sa medzi nich postavil práp. Mgr.

M. O. a obžalovaný naďalej vulgárne nadával nstržm. F. F. a následným oblúkovým úderom vedeným ľavou rukou zovretou v päšť spoza práp. Mgr. M. O. ho uderil do oblasti pravého spánku, ktorému sa nstržm. F. F. snažil uhnúť tak, že uhol hlavou do strany, čo sa mu však celkom nepodarilo, po čom proti obžalovanému boli použité donucovacie prostriedky, konkrétne hmaty, chvaty, kopy a údery sebaobrany, po čom obžalovaný P. A. naďalej kládol aktívny odpor a bol opätovne poučený, aby upustil od protiprávneho konania, čo však neurobil, po čom bol spútaný, po ktorom nstržm. F. F. naďalej vulgárne nadával a povedal mu „počkaj, keď ťa stretnem v dedine alebo v krčme u P., že ťa zlomím v páse, kde si najväčší, nepomôže ti ani uniforma, skapeš“, po čom bol dňa 08.02.2021 v čase o 16.45 h podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku obmedzený na osobnej slobode, pričom svojim konaním spôsobil nstržm. F. F. úraz ľahký a to pohmoždenie hlavy v oblasti čelovo-spánkovej vpravo, vyvrtnutie krku.

Bol za to odsúdený podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2 a 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 1 rok, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na závery psychiatrického znaleckého posudku, že v čase spáchania skutku boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti znížené v podstatnej forenzne významnej miere z dôvodu jeho jednoduchej opitosti ťažkého stupňa. Ak by tomu tak nebolo, skutok by sa nikdy nestal. Dodal, že sa chce protialkoholicky liečiť. Tieto skutočnosti podľa jeho názoru odôvodňujú postup podľa § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c), prípadne písm. d) Tr. zák., teda mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Poukázal na svoje rodinné a majetkové pomery s tým, že uložený trest bude mať negatívny dopad na jeho maloleté deti, ako aj ďalšie maloleté deti jeho družky z predchádzajúceho vzťahu. Do času, kedy bol vzatý do väzby, sa o rodinu vzorne staral, dokázal mesačne zarobiť až 1.200,- Eur a riadne si plnil aj svoju vyživovaciu povinnosť. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. a aby sám rozsudkom rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že upustí od jeho potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. a), d) (správne podľa písm. c) Tr. zák. Alternatívne navrhol, aby mu odvolací súd uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrval obžalovaný na svojom písomnom návrhu, pričom poukázal na ťažké rodinné pomery svojej družky V. A., ktorá sa stará o ich spoločné 8-mesačné maloleté dieťa. Obžalovaný zároveň na verejnom zasadnutí navrhol, aby bola jeho družka aj vypočutá k jej životným pomerom, keď sa naviac stará ešte aj o ďalšie svoje dve maloleté deti vo veku 4 rokov a 5 rokov. Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola iba neprimeranosť súdom prvého stupňa uloženého trestu odňatia slobody najmä z pohľadu vplyvu tohto trestu na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd prvého stupňa uloženie úhrnného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného (§ 323 ods. 1 Tr. zák.) odôvodnil tým, že obžalovaný spáchal trestné činy v súvislosti s požitím alkoholu a nepoučený skoršími odsúdeniami na nepodmienečné tresty sa opäť dopustil trestnej činnosti s použitím verbálnych hrozieb a fyzického

násilia. Pokiaľ by nesmerovalo jeho protiprávne konanie voči verejnému činiteľovi, opäť by jeho konanie mohlo byť právne kvalifikované ako nebezpečné vyhrážanie alebo výtržníctvo. Tieto okolnosti by u obžalovaného odôvodňovali uloženie trestu v hornej polovici trestnej sadzby. Súd prvého stupňa však zohľadnil, že svojím konaním obžalovaný nespôsobil žiadny závažnejší následok, priznal sa k trestnej činnosti a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čo mohol byť naopak dôvod na mimoriadne zníženie trestu. Rovnako by uloženie trestu mimoriadne zníženého mohlo odôvodňovať aj znalkyňou psychiatrickou konštatované forenzne významné zníženie jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností. Súd prvého stupňa však zohľadnil aj to, že obžalovaný počas skutku nepôsobil malátne, nik neuvádzal, že by mal nezrozumiteľnú reč, ani nijaké výrazné prejavy opitosti. Obžalovaný si skutok aj pamätal a vypovedal o ňom v prípravnom konaní. Napokon zohľadnil ešte aj vplyv trestu na rodinu obžalovaného a jeho vyživovacie povinnosti, ako aj vyjadrenie jeho družky, že sa podieľa na výchove detí a rodinu finančne aj osobne podporuje, a uložené ochranné liečenie, ktoré má z hľadiska individuálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti do budúcnosti význam popri treste. Z týchto dôvodov považoval súd prvého stupňa ukladanie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody či upustenie od potrestania za neprimerane mierny postih obžalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu obžalovanému súd prvého stupňa odôvodnil presvedčivo a vysporiadal sa so všetkými rozhodnými okolnosťami, aj čo sa týka vplyvu uloženého trestu na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby. Odvolacie námietky obžalovaného boli v podstate len opakovaním jeho argumentácie, ktorú predniesol už na súde prvého stupňa. Preto odvolací súd zamietol aj jeho návrh na doplnenie dokazovania vypočutím jeho družky, a to aj z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa riadne oboznámil ako listinný dôkaz jej čestné prehlásenie o osobných, sociálnych a majetkových pomeroch, ktoré sa týkali aj jej troch maloletých detí. Jej vypočutím by sa teda mohli zistiť len (v čase rozhodovania) už „známe“ skutočnosti, ktoré boli v prospech obžalovaného už súdom prvého stupňa zohľadnené pri rozhodovaní o treste.

Ďalej senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

V súlade s uvedeným súd prvého stupňa zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Zároveň priznanie obžalovaného a jeho úprimné oľutovanie zohľadnil v podobe priznania ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., a to popri dvoch priťažujúcich okolnostiach podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., pretože spáchal dva prečiny a už bol za trestný čin odsúdený. Na tomto základe, so zohľadnením okolností prípadu a osoby obžalovaného, potom rozhodol o uložení úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému za dva prečiny na samej dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody najprísnejšieho z nich (323 ods. 1 Tr. zák.), ktorá bola 1 rok až 5 rokov.

K tomu odvolací súd dodáva, že vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu (§ 34 Tr. zák.) povinnosť súdu uložiť trest odňatia slobody v takej výmere, ktorá by inak nezodpovedala zásadám ukladania trestov.

K osobe obžalovaného je potrebné uviesť, že doposiaľ bol už 3-krát súdne trestaný pre prečiny nebezpečného vyhrážania a výtržníctva (§§ 360 a 364 Tr. zák.). V pojednávanom prípade išlo v podstate o obdobnú trestnú činnosť, avšak spáchanú voči verejnému činiteľovi. Na obžalovaného bolo v minulosti opakovane pôsobené (v prípade všetkých troch odsúdení) aj výkonom trestu odňatia slobody, pričom posledný z nich obžalovaný aktuálne vykonáva.

Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania skutku boli síce podľa záverov znaleckého psychiatrického posudku znížené v podstatnej forenzne významnej miere (jednoduchá opitosť ťažkého stupňa), ale podľa ďalších záverov znalkyne obžalovaný nadužíva alkoholické nápoje,

kedy v čase ebriety sú u neho vystupňované impulzívne rysy osobnosti s prejavmi verbálnej aj brachiálnej agresivity a má takisto zmiešanú poruchu osobnosti (emočne nestabilnú). Ak by aj naďalej nadužíval alkohol, jeho pobyt na slobode by mohol byť pre spoločnosť nebezpečný.

Pokiaľ ide o možnosť upustenia od potrestania obžalovaného, na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Pre doterajší život obžalovaného a povahu spáchaných prečinov nemožno ani podľa názoru odvolacieho súdu dôvodne očakávať jeho nápravu iba samotným prejednaním vecí pred súdom - § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Odvolací súd naopak považuje nápravu obžalovaného za sťaženú. Upustenie od potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. c) Tr. zák. bolo naopak vylúčené z dôvodu, že obžalovaný si stav zmenšenej príčetnosti spôsobil sám vplyvom návykovej látky.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa napokon ani odvolací súd nedospel k záveru, že by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti pred obžalovaným aj trestom kratšieho trvania - § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Z uvedených dôvodov potom uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne v žiadnom prípade nemožno považovať za neprimerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Pre odvolací súd sa naopak uložený trest javil skôr ako mierny z pohľadu trestnej minulosti obžalovaného a okolností prípadu, avšak pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného nemohol v tomto smere viac rozvíjať svoje úvahy.

U obžalovaného navyiac neprichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., nakoľko stíhaného skutku sa dopustil až po vyhlásení „posledného“ odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/60/2019 zo dňa 08.07.2020.

Odvolací súd sa tak v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku v otázke uloženého trestu obžalovanému, ktorý považuje za zákonný, spravodlivý a schopný splniť aj svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Tento trest bude mať zároveň čo najmenší vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby.

Správne bolo zo strany súdu prvého stupňa aj zaradenie obžalovaného na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.